

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

Iesu sepulto mulieres vna cum matre Iesu in Hierusalem reuertuntur. Art.
LXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

ad peccati purgatum; Quartum, ut diligenter monumentum claudas, resiliere ingrediatur peccatum. Nam si peccatum ingrediatur, Christus egreditur. Et si Christus te deserat, planè miser & miserabilis es. Et nisi respueris, ac per penitentiam Christum reuocaueris, salus tua periclitabitur, & tu ipse in magnam dederis calamitatem.

**IESV SEPVLTO MULIERES UNA CVM
matre Iesu in Hierusalem revertuntur.**

Articulus LXX.

Post Domini Iesu sepulturam, eius mater à Ioanne est monita, iuxta priam catholicamque plurimorum sanctorum Patrum sententiam, quatenus propter noctem instantem cum alijs mulieribus in ciuitate reverteretur. Tunc illa, ut veram nobis obedientia formam monstraret, Ioanni momenti consensit, & quomodo melius poterat, primo tamen ad monumentum genua flexit, ipsumque amplexando benedixit, & cum abeuntibus subbat. Nam cruciata gemitibus, fatigata doloribus, afflita ploratibus vix quibat stare pedibus. *Et reverentes, scilicet mulieres in Hierusalem, parauerunt matrem & vnguentam, isto adhuc vesperi sextæ feriae, quamdiu secundum legem licuit operari.* Vnde elicitur, quod in istis mulieribus fides fuerit, de Christi resurrectione permodica. *Et Sabbato quidem siluerunt secundum manu[m] hoc est,*, ab omni exteriori opere quietuerunt, iuxta legis præceptum. Illicium quippe erat quicquām Sabbato manibus operari: Domino dicete: *Memento vi diem Sabbati sanctificis. Itemque: Nihil operū facietis in eo.* In transibus sinistis illis ciuitatem, multi videntes matrem filio orbatum, moti pietate super illius dolore ad luctum conuertebantur amarum, & concurrunt vndeque bona ac honesta matronæ & virgines, comitantes cum ea per viam, consolantes eam, ut melius poterant. Vndeque fit ploratus magnus, & flatus, quia dolor eius multos faciebat dolere. Inde est, ut quotquot eam plorantem cernerent, & ipsi plorarent. Cum talis ergo planctu pia mater usque ad dominum Ioannis deducta est, cui appropinquant, humiliiter se eis propris mulieribus inclinans, gratias egit, & dimisit eas. Ioannes autem memor verborum Domini sub cruce: *Ecce mater tua, &c.* eam in sua custodia retinuit, & plus quam propriam matrem dilexit: omnem illi humanitatem & benevolentiam exhibens, & dubia si qua habebat de Christi incarnatione & passione, ei ~~ex~~ponens, super quæ his informari desiderans. Nunc ergo quid restat, nisi ut nos propriissimæ matri ita affecta, ita grata laboranti (ut veri filij) compatiamur. Si autem quis non compatitur, nequaquam est viuens gratia filius, sed abortivum insensibile, ac mortuum, & indignus plane, qui lac gratiae ex maternis eius fugat vberibus. Vt tam & nos verè peccata nostra defleremus, & ab omnibus operibus mortis resurgeremus, ut possemus cum Christo resurgere, & in nouitate vite ambulare. Attamen cum hæc ipsa Passio, quam Deo donante iam exposuimus nica quomodo sub horis Canoniciis rum inaudita.

SS 2

valeat

VI

21

valeamus. Cum itaque prima nocte surrexeris, ob reuerentiam illius amoris, qua Christus se vinctum tradidit in manus malorum hominum, & hoc obediens factus Patri suo vsque ad mortem, dispone in corde tuo obere te velle ad omnia, quæ tibi ab eo, aut vicarijs eius iniunguntur. Hora prima, ob reuerentiam humilitatis, qua coram indigno iudice, velut agnus mansuetissimus stetit, subiicias te omni creaturæ propter ipsum, & ad quilibet yilia, & indigna sis opera paratus. Hora tercia, ob amorem, quo contemni conspici, & opprobrijs varijs se affici passus est, te ipsum contemne, & lipende, & opprobria libenter sustine. Hora sexta, crucifiges tibi mundum tequæ mundo, cogitans qualiter Dominus Deus tuus omnium creator, pro amore tui crucifixus sit. Hora nona, morere mundo, & omni creatura, videlicet, ut amara mors Domini Dei tui, adeo in corde tuo dulcescat, quæna quicquid Deo minus est, tibi insipidum fiat. Hora vesperarum, Dominus Deus tuus de cruce fuit depositus, & tu recole cum gaudio, qualiter post mortem, & omnes labores tuos felici requie requiesces in sinu eius. Ad Comptorium, memor sis yunctionis illius, qua spiritus unus cum ipso effectus, ipso in summa lætitia perfrueris: Quæ vno hic in via incipit per voluntatem tuæ, & ipsius concordiam in omnibus tam aduersis, quam prosperis, & fortiori complebitur, per æternam gloriam in celis, ubi unus eris cum ipso Christo, sicut ipse cum Patre & Spiritu sancto unus, verus, ac indivisa Deus est, nunc & in æterna secula, Amen.

S E R M O D E P RÆCIPVIS E F F E C T I
bus, virtutibusq; in passione Christi nobis exhibitis.

Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vespere eius, I. Pet. II. Charissimi fratres, ac filij, licet tota vita innocentissima Domini nostri Iesu Christi, sit purissimum, & lucidissimum speculum bene virtuoseque viuendi, tamen passio eius est, quasi summa, & registrum omnium virtutum. In ipsa enim relucet perfectio omnium virtutum. Nam quicquid Dominus per totam vitam suam docuit, & operata est, hoc in passione sua summarie, compendiose, & perfectissime monstrauit, & nobis in exemplum reliquit. Nam sicut S. Augustinus restatur, nos solum quicquid boni gestit Christus in terris, sed & quicquid mali sustinuit, totum disciplina morum fuit. Reliqui ergo nobis exemplum. Sed quod dicis exemplum? Exemplum humilitatis, paupertatis, patientie, misericordie, obedientie, pietatis, largitatis, charitatis & similium. Videamus ergo nunc primo de paupertate, quam Dominus Iesus in nativitate sua consecravit, & per toram vitam suam familiarissimam sibi fecit, quomodo tam in passione seruavit. Non tamen hic loquor de paupertate inuita, vel quæ sola necessitate accedit, sed de voluntaria & affectata paupertate, cum effectu penuriam sentiente, quæ vocatur alio nomine paupertas spiritus. Hanc Christus ab infancia tenuit, sicut dicit Apostolus, *Egenus factus est propter nos cum diues esset.* Et S. Ambrosius: Recordare omnem vitam Saluatoris, à partu virginis usque ad patibulum crucis: & non inuenies nisi stigmata paupertatis. Sed omissamus pro nunc paupertatem, quam elegit in nativitate. *Tremus;*

August.

Paupertas.
Christi quantita.

Math. 5.
1. Cor. 8.
Auct. 10.
Luc. 2.